

اشاره:

ریختن آبروی مؤمن انواع و اقسامی دارد و شکی در گناه کبیره بودنش نیست؛ به هر نحوی که می‌خواهد باشد... خواه به مسخره کردن، یا دشنام دادن و بدگفتن، یا غیبت کردن و سرزنش و ذلیل و خوار کردن و سبک شمردن و اهانت کردن و...
* روایت شده که غیبت کننده اگر توبه کند، آخرین کسی است که به بهشت وارد می‌شود و اگر بدون توبه بمیرد، نخستین کسی است که به دوزخ خواهد رفت. در این مطلب نمونه‌هایی تکان دهنده از روایات موجود در مورد غیبت کردن را خواهید خواند:

مؤمن عزیز است

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید از بسیاری از گمان‌ها بپرهیزید که پارهای از گمان‌ها گناه است و جاسوسی مکنید و بعضی از شما غیبت بعضی نکنند. آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده‌اش را بخورد از آن کراهت دارید [پس] از خدا بترسید که خدا توبه‌پذیر مهربان است.» (حجرات، آیه ۱۲)

* امام صادق علیه السلام می‌فرماید: «هر که حکایتی بر ضرر مؤمنی نقل کند و مقصودش این باشد که او را چرکین کند و آبرویش را بریزد تا از چشم مردم بیفتد، خدا او را از بستگی خود براند و به بستگی با شیطان کشاند و شیطان هم او را نپذیرد.» کافی ج ۲، ص ۳۵۹

* امام صادق علیه السلام در جایی دیگر می‌فرماید: «هر کس حکایتی را به ضرر مؤمنی نقل کند، تا او را چرکین کرده و آبرویش را بریزد، خداوند او را در محلی که صدید جهنم است جای دهد.» (مستدرک، کتاب حج، باب ۱۳۷)

دو رو و دو زبان

شیخ انصاری در انتهای بحث غیبت مکاسب می‌فرماید: «اگر غیبت کننده از کسانی باشد که در حضور آن شخص که غیبتش را می‌کند، زبان به مدح و ستایش می‌گشاید و در غیابش عیبش را می‌گوید، عذاب چنین شخصی دو برابر است و حرمت غیبت در چنین حالی شدیدتر است.»

* رسول خدا صلی الله علیه و آله می‌فرماید: «کسی که از برادر دینی‌اش نزد او غیبت شود در حالی که بتواند او را یاری کند، پس یاری‌اش کند، خدای تعالی او را در دنیا و آخرت یاری می‌فرماید. و چنانچه در صورت توانایی یاری‌اش نکرد، خداوند او را به خودش واگذار فرموده، در دنیا و آخرت یاری‌اش نمی‌فرماید.»

* رسول اکرم صلی الله علیه و آله می‌فرماید: «گناه غیبت، از زنا بدتر است. زیرا زنا کننده اگر توبه کند، خداوند او را می‌آمرزد. لیکن غیبت کننده را نمی‌آمرزد، مگر شخص غیبت شده او را ببخشد.»

همچنین پیامبر در جای دیگری می‌فرماید: «کسی که از مؤمنی غیبت کند به آن چه در او است، خداوند بین این شخص و آن مؤمن در بهشت، جمع نخواهد فرمود و کسی که غیبت کند از مؤمنی به چیزی که در او نیست، عصمت دینی بین هر دو پاره می‌شود. پس غیبت کننده از آن مؤمن جدا می‌شود و همیشه در جهنم است که بد جایگاهی است.»

* از امام صادق علیه السلام روایت شده است که: «نزدیک‌ترین حالات به کفر، آن است که شخص از دیگری کلمه‌ای بشنود و آن را ضبط کند تا او را با آن رسوا نماید، چنین اشخاصی در آخرت بهره‌ای ندارند.»

* پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می‌فرماید: «بنده‌ای را در موقف حساب قیامت می‌آورند، و نامه عملش را به او می‌دهند. کارهای خیری را که در دنیا انجام داده در آن نمی‌بیند، می‌گوید: خدایا این نامه عمل من نیست، زیرا حسنات خود را در آن نمی‌بینم.»

به او گفته می‌شود: خدای تو اشتباه نکرده و چیزی را فراموش نمی‌کند، کارهای نیکت به واسطه غیبت کردن از مردم، ضایع شد.

پس دیگری را می‌آورند و نامه عملش را به او می‌دهند و در آن، حسناتی را که بجا نیاورده می‌بیند و می‌گوید: پروردگارا! این نامه عمل من نیست، چون این همه حسنات که در آن ثبت است، من بجا نیاورده‌ام. به او می‌گویند: این‌ها حسنات فلان شخص است که از تو غیبت کرده در عوض، حسناتش به تو داده شده است.»

* امیرالمؤمنین علیه السلام می‌فرماید:

حسود سه علامت دارد:

جلوی رو چالپوسی، پشت سر غیبت و در مشکلات و مصائب خوشحالی می‌کند.

(مستدرک الوسائل جلد ۹ صفحه ۱۵۷)

* امام صادق علیه السلام:

نجات مؤمن در حفظ زبانش است. (وسائل الشیعه جلد ۱۲ صفحه ۱۹۳)

